

Jaume Muñoz*

L'STEPV i les eleccions sindicals

El passat dia dos de desembre es celebraren les primeres eleccions sindicals en l'àmbit de la Funció Pública. Al País Valencià, el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STEPV), presentant-se únicament en el sector docent no universitari, s'ha configurat com la segona força més votada entre els funcionaris de la Generalitat valenciana i com la primera de l'ensenyament.

Aquests resultats suposen un important suport del professorat al sindicalisme autònom, progressista i participatiu, com també al model d'escola pública i valenciana que sempre hem defensat.

Les causes de l'èxit sindical de l'STEPV poden ser més o menys discutibles. N'hi ha una, però, que, si més no, pot ajudar a entendre alguna cosa. Es tracta de la seua estructura autònoma, la qual li permet una gran independència per fixar l'acció sindical sense més lligams amb Madrid que els justets i una organització interna a nivell de País Valencià que ha estat capaç d'avançar considerablement en la superació de les barreres provincials.

Les conseqüències que poden desprender's del que acabem d'esmentar van més enllà d'una proclama nacionalista. Com veurem a continuació, parlem d'eficàcia.

Alguns han optat per infravalorar les transferències realitzades a la Generalitat en matèria d'educació. L'STEPV, per contra, pensa que cal aprofundir l'actual ús que se'n fa i es planteja com un objectiu de primer ordre forçar la Conselleria per tal que assumisca els seus sotres competencials, evitant així les còmodes imitacions sistemàtiques de l'administració central. Aquesta inèrcia, però, tampoc no és únicament patrimoni de

la Generalitat. També algunes forces sindicals, excessivament centralitzades, viuen ben còmodes repartint els documents i les revistes que d'una o altra manera ixen de les seues direccions estatals. En aquest sentit, cal constatar que no es cap casualitat que l'STEPV, en contrast, haja estat l'únic sindicat capaç d'editar periòdicament una revista amb àmbit de País Valencià.

Dit en poques paraules: cada dia hi ha més acció sindical d'àmbit autònom i cada dia és més evident que uns estan més preparats que els altres per a abordar-la. La qual cosa és el mateix que parlar de l'eficàcia per a solucionar, lluitar i donar alternatives als temes de tipus laboral, com també, als relacionats amb la millora de la qualitat de l'ensenyament. Solucions, lluites i alternatives que difícilment podrien dur-se a terme amb una estructura provincial.

Hi ha, a més, un tema que al País Valencià, mai no pot considerar-se com a puntual: la normalització lingüística a l'ensenyament. Cal constatar que aquesta descansa sobre el professorat. Com sempre. Abans contra la UCD i, ara, malgrat el PSOE.

No és aquest el moment d'aprofundir la qüestió, però serà important assenyalar que el professorat té l'estrany mèrit de ser pràcticament l'únic sector social que ha dedicat el seu temps a treballar per la normalització, malgrat totes les dificultats, en comptes del ja vici de plorar i lamentar-se entre efluis teòrics i mil·lenaristes. Una vegada més, parlem d'eficàcia. I, no cal dir-ho, una vegada més, parlem de l'STEPV.

* Del Secretariat Nacional de l'STEPV